

MODUM MENIGHETS BLAD

Nr.

9

1970

„I morgen er det mandag Herrel!”

I dagens Norge er det så mange livsgoder som blir tilbudt oss. Og vi er takknemlige for dette. Likevel har det hendt før at godene kan bli det bestes fiende. Er vi i dag kommet i den situasjon at vi må foreta et utvalg av livsgodene, så vi får beholde søndagens gode og gi næring for sjel og ånd?

Tid er mangelvare i dagens Norge. Arbeidstiden er riktignok blitt kortere og kortere, så en skulle tro at det ble tid til overs. Men slik er det ikke. Til og med på søndagen har vi det travelt med de mange ting. Det arbeides i hagen, ryddes på tomta og snekres på hytta. Gårdsbruket greier vi heller ikke å drive uten å ta søndagen til hjelp. Og så skulle vi ha vært på tur med familien. Det er så deilig å komme ut i Guds frie natur denne ene dagen i uka. Og så er det enkelte småjobber som vi må ha gjort unna. Får ta søndagen til hjelp.

På denne bakgrunn er det av interesse å lese fra Snorres kongesagaer om Olav den Hellige: «Det hendte en søndag at kong Olav satt til bords i høgsetet sitt og falt i så dype tanker at han ikke sattet tiden. Han hadde en kniv i hånden og holdt på en trestikke og spikket noen fliser av den. En skutelsvein stod og holdt et beger foran ham. Han så hva kongen gjorde, og skjønte at han satt i andre tanker. Han sa: — I morgen er det mandag, herre. Kongen så på ham da han hørte dette, og kom til å tenke på det han hadde gjort. Da bad kongen at de skulle gi ham et lys. Han sopte alle flisene han hadde spikket, sammen i hånden. Så tente han ild på dem der og lot flisene brenne inne i hånden.

Lovtrell? Kanskje. Eller dyp respekt for Guds ordninger? Sabbaten ble til for menneskets skyld, heter det i dagens tekst. Med andre ord: Sabbaten ble gitt

oss som en gave, så vi ikke skulle glemme eller forsømme eller sulte vår sjel. Sabbaten ble gitt for at vi kunne få hvile. Slik og med søndagen. Brukes den da rett? Men brukes ikke søndagen rett, da synder vi.

Det er et stort livsgode at vi har fått så mye fritid. Det er også livsgoder at vi har økonomisk evne til å ha hus og hytte og bil og båt. Men er vi likevel ikke nødt til å foreta et utvalg?

En gymnast ble spurt om hvordan det er å leve som kristen i dagens Norge, og han svarte: «Det er å gi avkall på en mengde livsgoder for å tilegne oss det eneste livsgode som svarer: Den evige frelse.»

Her er vi ved sakens kjerne: Alle de livsgoder som i dag tilbys oss, er vi dypt takknemlige for. Og vi vet å ta for oss av livsgodene, kanskje i den grad at vi taper vår sjel. Og det var vel ikke meningen? Her trenger vi å hjelpe hverandre. Vi må foreta et utvalg, en prioritering. Vi makter ikke å tilegne oss alle de livsgoder som i dag tilbys oss. Vi greier ikke å favne dem alle sammen uten at vi taper vår sjel.

Som kristne tror vi at Kristus er Herre over søndagen, og at vi bekjenner at Han er *vår* Herre. Da får vi også la Ham bestemme over søndagen og over vårt forhold til den. Så får vi gi avkall på alle turene og festreisene, så får vi la alt unødvendig arbeid hvile på søndagen slik at vi får tid til å tenke på vår sjel og gi den mat.

Å, om vi kunne si med de fromme i den gamle pakt: «Jeg gleder meg ved dem som sier til meg: Vi vil gå til Herrens hus . . . for å prise Herrens navn.» (Salme 122.)

A. Rui.

100 år

Vikersund Kvinneforening for Det Norske Misjonsselskap runder denne milepælen i år. I den anledning fikk en av redaktørene en samtale med et av de nåværende medlemmer som har vært lengst med i foreningen, nemlig fru Birgith Thorseth, Sand og hun kan fortelle:

I 10 år hadde det vært kvinneforening i Vikersund og distriktene rundt om før den nåværende forening fikk sitt navn: Vikersund Kvinneforening for Det Norske Misjonsselskap. I de 10 år før nåværende forening begynte sitt arbeid, ble det som kom inn ved foreningsarbeidet delt mellom jødemisjonen, Schreudermisjonen, Indremisjonen og Det Norske Misjonsselskap. I 1870 ble den igangværende kvinneforening delt, og Vikersund Kvinneforening regner dette året som startåret.

Inntektene kom inn ved misjonsgudstjenester og basarer. På en basar på Heggen i 1870 ble et sengeteppe loddet ut

MODUM SPAREBANK

**Kjøper og selger utenlandsk valuta
Mottar innskudd til høyeste rente
Låner ut sparebøsser**

EKSPEDISJONSTIDER:

VIKERSUND — GEITHUS — ÅMOT

Mandag, tirsdag, onsdag og fredag
8.30—14.30

Torsdag 8.30—17.

Lørdag lukket.

L. JELLUM

ÅMOT

UR — Kikkerter — Presanger
(Revue — Certina — Longines, etc.)

for 12 skilling pr. nr. Av inntektene ble det delt ut 40 stk. tøy til trengende, og kr. 12,— av kassa. Det første møte som er nedtegnet er i 1877. Det ble holdt på Krona, og det kom inn 3 mark, dvs. kr. 2,40.

På en basar som ble holdt i 1877 kom det inn 92 spesidaler og 18½ skilling, dvs. kr. 368,61, et strålende resultat.

Fra 1886 gikk møtene på omgang hos de medlemmer som hadde husrom til det. Tidligere var møtene blitt holdt hos prestene i Nordre Modum.

Misjonsbøssen var med på møtene, og hvert medlem skulle legge 10 øre på den. Det ble også loddet ut en liten ting på hvert møte.

I 1894 ble det bestemt at alle inntektene skulle gå til Det Norske Misjons-selskap.

I 1920 ble den siste basaren holdt, og da kom det inn kr. 500,—. Foreningen har også gitt messehaker, messeskjorte og gardiner til Vikersund kapell.

Foreningen har vokset sin stille vekst. Hvor mange medlemmer nå?

— Ca. 20 stykker.

Hvor ofte holdes møter:

— Første mandag i måneden året rundt.

Hvor meget kommer det inn på et møte nå:

— Gjennomsnittlig ca. kr. 250,—.

Hvor stor var inntekten i 1969:

— Kr. 3824,—.

Hvem var foreningens første form.:

— Kaia Vigersund.

Hvem er formann i jubileumsåret:

— Ingrid Marcussen, Sand.

Foruten disse har følgende vært formenn: Fru Birgit Røgeberg, fru Am-lund, fru Dæhlin-Eriksen, fru Birgith Torseth, frk. Gunhild Øvern, fru Ågot Dokkehaug.

Jubileet feires med gudstjeneste i Heg-gen kirke 20. september kl. 11, og fest i Vikersund kapell kl. 17. Fra misjons-selskapet deltar misjonær Aslaug Borge og kretssekretær Landa.

ÅMOT

STORT UTVALG i lette sommersko og fritidsklær. — Rimelige priser.

ALTHEKSELSEN

Tlf. 85 42 46 - Åmot

Fongaard

BAKERI og KONDITORI

Telefon 85 72 56

Filial vestsiden, tlf. 85 73 60

**Spisestuer — Salongmøbler
Senger — Divaner**

Bo-Kredits avbetalingsvilkår

CHR. M. STRAND — ÅMOT
Telefon 85 40 07

Velkommen til
BUXRUD
på Åmot

Gravmonumenter

Lyse og mørke stensorter, vakker utførelse, dagens priser. Ordner med in-skripsjon.

Kirketjener A. Andersen
Åmot - Tlf. 85 43 02

Vikersund Kvinneforenings 100 års jubileum

Vikersund Kvinneforening feirer i år 100 år, og jubileet markeres søndag den 20. september 1970 med følgende program:

Kl. 11 gudstjeneste i Heggen kirke ved sokneprest Rødberg og kretssekretær Landa. Ofring.

Kl. 11 gudstjeneste i Snarum kirke ved kallskap. Rui og misjonær Aslaug Borge. Ofring.

Kl. 17 jubileumsfest på Vikersund kappell. Misjonær Aslaug Borge og kretssekretær Landa taler. Sang av «Gulsrudkvartetten». 100 års beretning. Hilsener. Misjonsoffer. Bevertning.

Vi ønsker alle hjertelig velkommen til samværene.

Konfirmasjonen i Heggen 6. sept.

Kjell Aasmundrud, Frydenberg, skal ikke konfirmeres i år.

Mannsmøtene begynner igjen

Det første møte blir tirsdag 15. sept. kl. 19.30 på Solstad pensjonat. Rektor Gjefsen, som i to år har vært i Kenya, vil fortelle om dette og vise lysbilder. Brødrene Nordset vil synge og spille. Alle velkommen. Noter dagen: 15. september kl. 19.30 på Solstad pensjonat.

Det 7. bud: Du skal ikke stjele

Absolutt ærlighet når det gjelder omgang med andres eiendom hører visst til de egenskaper som sent kommer til full utvikling i mennesket. Ordet «stjele» har en altfor begrenset mening blant folk flest. Det henger nok mye igjen av de primitive stammers oppfatning at det bare er skam å stjele hvis det blir oppdaget.

Derfor kan vår samvittighet her lett bli frynsete: «Det kan jo ikke være så nøye.» Og så fortrenger vi både det ene og det andre som vi ville skamme oss over om folk visste det. Men vi må betale for det. For den uro i sinnet og den mangel på fred og velsignelse som en uærlighet gir, ødelegger for langt større verdier enn det vi tilvendte oss. Hvordan er det med redskap og materialer som er betrodd deg? Stjeler du noe av den tid som andre betaler, osv., osv.

Profeten Malakias taler også om «å stjele fra Gud». Og da de forbauset spør hvordan det kan gå til, svarer han: «Tjenden!» Du gir ikke til Guds arbeide det Han venter av deg, — minst 10 % av din nettoinntekt! Da har du nok igjen å erfare sannheten av ordet: «Gi, så skal eder gis», og «Det er Guds velsignelse som gjør rik».

GRAYMONUMENTER

Flere stensorter, vakker utførelse.
Dagens priser. — Inskripsjon ordnes.

Kirketjener O. Halvorsen, Vikersund
Tlf. 85 74 27

Mine bakervarer
anbefales til hverdag og fest

EIVIND E. ORMÅSEN

Bakeri og konditori, Åmot - tlf. 85 42 22

DRAMMEN OG OPLANDS PRIVATBANK A/S

Vikersund — Åmot

Mottar innskudd til høyeste rente.
Salg og kjøp av utenlandsk valuta.

Mandag, tirsdag, onsdag, fredag
8.30—14.30
Torsdag 8.30—17. Lørdag stengt.

Det 8. bud

Den gamle teksten lød: Du skal ikke si falsk vitnesbyrd mot din neste. «Du skal ikke baktale ham, men unnskyld ham og ta alt i beste mening», sier Luther i sin forklaring til det 8. bud. — «Alt du sier, skal være sant. Men du behøver ikke å si alt som er sant», har en annen sagt. — Om vi bare alltid tenker over at *våre ord* avslører oss og hva som bor i vårt hjerte. For det hjertet er fullt av, det flyter munnen over med.

Når vi hører et menneske tale, blottes det sitt indre, sin bitterhet, sin falskhet, sin misunnelse, sine mindreverdighetskomplekser. Og noen prøver å føre deg bak lyset med overlagte søte og fromme ord. Men da avslører deres liv dem desto kraftigere. «For dine gjerninger roper så høyt at ingen hører dine ord,» sier et ordtak.

Barn har en fabelaktig intuisjon overfor ord og liv. Barnet opplever sitt livs største sjokk og katastrofe første gang det hører mor lyve. Jeg hørte en gang en liten pjokk som gikk på søndagsskolen hos meg si til sin mor som stod og snakket med en venninne i en butikk: «Detta ville itte Jesus ha sagt, mor.» Da ble det stille.

Verst er det å ta fra et menneske dets gode navn og rykte ved å friste til løgnaktig sladder. Det har bokstavelig talt drevet flere i døden enn man aner. La oss derfor ikke si annet *om* et menneske enn det vi er villige til å *si* det. Og si heller ikke noe *til* mennesker før du gjør det av kjærlighet og omsorg. For ærlighet uten kjærlighet er *brutalitet*, mens kjærlighet uten ærlighet er sentimentalitet. — Av dine ord skal du dømmes skyldig, og av dine ord skal du dømmes rettfærdig.

Kirkebønnen

Kirkebønnen har fulgt den kristne gudstjeneste helt fra apostlenes dager. Alle-rede i 1. Tim. 2 oppfordrer Paulus sine trosbrødre til å være en bedende menighet: «Fremfor alt formaner jeg at det gjøres bønner, påkallelser, forbønner og takksigelser for alle mennesker: for konger og alle dem som er i høy verdighet, for at vi kan leve et rolig og stille liv i all gudsfrykt og sømmelighet.» (v. 1-2)

Den første formulerte kirkebønn som er bevart, stammer fra menigheten i Rom ca. år 96. Denne og alle senere kirkebønner viser hvordan den kristne menighet i sin gudstjeneste har øvet forbønnens tjeneste. Når derfor oppfordringen lyder i vår egen høymesse «La oss tre frem for Herrens åsyn med takk og bønn», da forenes vi med den bedende kirke på alle steder og til alle tider: for vi lukkes inn i forbønnens store fellesskap, og fremfor alt: vi forenes med Kristus i hans evige forbønns tjeneste for oss i den himmelske helligdom. En slik tjeneste øvet Han selv under sitt jordeliv, og i Joh. 17 — Jesu ypperstelige bønn — ser vi ett eksempel på Hans store forbønns-tjeneste for sine disipler og for Kirkens enhet.

Hos oss ble kirkebønnen bedt fra prekestolen inntil vår nåværende Alterbok (1920), som la den til alteret: en avgjort vinning. I århundrer var det også slik at den skulle formuleres mer eller mindre fritt, men i 1887 fikk vi de to faste kirkebønner som vi ennå har. Presten kan velge mellom dem, men på høytidsdager bør han helst bruke nr. II. I fastetiden og på Langfredag bør han helst bruke Litaniet (L.r. 49, 1—9) som i særlig grad er inspirert av Østkirkens måte å be på.

Litani betyr egentlig «ivrig, utholdende bønn» og karakteriseres dels ved at den synges, dvs. messes, dels ved at menigheten faller inn med sitt bønnerop: «Fri oss, Hjelp oss, Hør oss kjære Herre Gud!» En lignende utforming har også de to andre vanlige kirkebønner, slik at de alle tre kaller på menighetens aktive medvirken i forbønnens hellige tjeneste.

Vi klager så ofte over at vår bønn lett blir selvopptatt og egoistisk og dessverre ofte med all rett. Men her rekker Kirken oss en hjelpende hånd, for at forbønnens flamme kan brenne for andre, for så meget som går ut over våre egne små ønsker og behov: for misjonen og freden, for unge og gamle, for syke, ensomme og sørgende, for alle som har tungt å bære. Disse bønner kan vi også be hjemme, f. eks. et avsnitt for hver dag i uken, da kan vi også fylle dem med konkret og aktuelt innhold. Da blir det knyttet bønnebånd mellom kirke og hjem, mellom menighet og lønnkammeret, mellom søndag og hverdag, og fremfor alt: forbønnens stille flamme holdes alltid brennende slik at ordene i Davids salme 65, 3 blir levende sannhet: «Du som hører bønner, til deg kommer alt kjød.»

Våre døpte

Harald Hope, Terje Andersen, Terje Engen, Heidi Syvertsen, Anne Berit Rolid, Solveig Aabye.

Våre nye hjem

Tore Aasheim, Bodø og Ingjerd Kristensen, Vikersund. Leif Erik Aasmundrud og Toril Johansen, begge Vikersund. Kåre Karlsen, Drolsum og Anne Marit Henriksen, Nakkerud. Øivind Gjesmo, Oslo og Else Nilsen, Geithus (vigd hos

sorenskriveren, Hokksund). Alf Torbjørn Kjemperud, Vikersund og Inger Midtskogen, Vikersund.

Våre døde

Nils Lobben, Sysle, f. 1902. Ole K. Bergan, Snarum, f. 1892. Andreas Prestegården, Snarum, f. 1901. Hedvig Kopland, Sysle, f. 1901. Martha Hilsen, Snarum, f. 1894. Ole Brattvold, Drolsum, f. 1907. Hans Stenbro, Vikersund, f. 1900. Gustav Hæhre, Sysle, f. 1875. Karl Bjølgerud, Katfoss, f. 1907. Henry Hovde, Vikersund, f. 1894. Roger Lund, Østmodum, f. 1970. Hans Tolpinrud, Vikersund, f. 1889. Johannes Engen, Vikersund, f. 1899. Edvard Hofsen, Østmodum, f. 1898. Nils Sønsteby, Geithus, f. 1911. Gulbrand Nordalen, Østmodum, f. 1911. Johan Marius Berg, Vikersund, f. 1905. Ingvald Skogheim, Vikersund, f. 1892. Oskar Larsen, Vikersund, f. 1877. Thorleif Øren, Geithus, f. 1894. Ingar Wesetrud, Geithus, f. 1970. Erling Martinius Olsen, Vikersund, f. 1905. Gulbrand Bjertnæs, Drolsum, f. 1892. Einar Richard Aasmundrud, Vikersund, f. 1891. Borghild Olsen, Vikersund, f. 1893. Gunda Kristiansen, Østmodum, f. 1884. Dora Fossen, Sysle, f. 1898. Torun Lund, Østmodum, f. 1943. Anna Bakken, Vikersund, f. 1882. Ester Christophia Jøndal, Vanførehjemmet, Geithus, f. 1905. Maren Helene Hovde, Drolsum, f. 1903. Aagot Røgeberg, Vikersund, f. 1889. Marit Bjertnes, Geithus, f. 1907. Hanna Andreassen, Geithus, f. 1880. Helge Bjørnsen, f. 1915, Drolsum. Ovidia Margrethe Borgen, f. 1903, Geithus. Inga Bakke f. 1879, Øvre Eiker. Signe Omdal f. 1897, Vikersund.

DU og JEG

I grammatikktimen på skolen lærte vi at *og* er et bindeord som binder sammen to like ord eller setninger. I ekteskapet er det to likeverdige mennesker som er bundet sammen. Men så hender det i blant at dette *og* blir skjøvet til side av et stort og sterkt «skilletegn», slik at du/jeg ikke lenger har ordentlig kontakt med hverandre. Det begynner gjerne med en uoverenstemmelse, en diskusjon, eller en krangel, for å si det litt skarpt. En vond, kald følelse blir sittende igjen. Vi kaller den gjerne for bitterhet, og ingen av oss liker den. *Jeg* går og venter på at *du* skal si det forløsende ord, vise at du ikke er sur og sint lenger, og *du* går og venter på det samme fra meg. Men ingen av oss får det til, og så øker bitterheten og kulden. Neste gang vi snakker sammen, er det kanskje noe ironisk og bitende, og skillestreken blir større. Ved Familierådgivningskontoret møter vi mange slike ektefeller som hver for seg ønsker at kontakten var i orden, men som ikke kan klare å snakke med hverandre – i hvert fall ikke mer personlig. Det blir bare de mest nødvendige beskjeder og kanskje noen likegyldige bemerkninger nå og da. Men det egentlige fellesskapet har de mistet.

For det første skal vi være klar over at det er helt normalt at to mennesker som lever sammen i det daglige, blir uenige om enkelte ting. For noen år siden var det kona til en biskop som sa det slik: «Jeg har lovet at jeg skal elske og akte deg og bli hos deg i gode og onde dager, men jeg har aldri lovet at jeg bestandig skal være enig med deg.»

Han og hun er jo likeverdige mennesker, voksne personer, og det skulle bare mangle at de ikke skulle få ha sine me-

ninger. Kunsten er å finne fram til løsninger som begge kan godta, men hvordan skal de det uten å snakke med hverandre åpent og ærlig. Og om de nå ikke alltid blir enige om en løsning, så er det i alle fall helt avgjørende for *samlivet* at de kan snakke ut med hverandre. Det er kanskje ikke så lett. Den som begynner synes at den andre kunne være villigere, møte på halvvegen, svare skikkelig igjen. Og det er jo riktig, slik skulle det være. Men er bitterheten blitt stor, kan det ta tid og kreve flere forsøk. Det kan hjelpe at vi sier åpent til hverandre at vi er sinte og bitre, men at vi må prøve å komme over det. Og så må vi huske at det er noe som heter tilgivelse. Noen synes det lyder så sentimentalt, men det er så realistisk at hvis vi ikke kan tilgi, blir familieforholdet uutholdelig. Det trengs ingen store ord. «La det være glemt» er rikelig nok hvis vi bare mener det og viser i vår videre ferd at det er glemt, dvs. at vi regner det som ugjort. I ethvert ekteskap, ja i familielivet i det hele, må vi stadig være villige til å tilgi hverandre og ta imot tilgivelse. Bare da kan det bli *du og jeg*.

ETM.

Kirkebussen

Fra Hatlekrysset kl. 10, Geithus torg kl. 10.15, Modumheimen kl. 10.30, Bentsborg kl. 10.35, Sønsteby kl. 10.37. Fra Modum Bad kl. 10.20, Vikersund Bad kl. 10.30.

Aftensangen som vi har i Heggen begynner kl. 19.30, og bussene går da slik:

Fra Hatlekrysset kl. 18.30, Geithus torg kl. 18.45, Modumheimen kl. 19, Bentsborg kl. 19.05, Sønsteby kl. 19.07.

Fra Modum Bad kl. 18.50, Vikersund Bad kl. 19.

Ved hver høymesse i Heggen kirke er det nattverd. Adgang til dåp ved alle gudstjenester, også ved aftensang.

Konfirmantene

innbys til å være med i altergangen i de tre soknekirkene søndag 20. september kl. 11.

Konfirmantfest

for årets konfirmanter med foreldre, søsken og alle andre blir på Vaaraan fredag 2. oktober kl. 17.30. Den nye ungdomsarbeideren, Einar Hansen, vil delta.

Misjonsmøter

14. sept. kl. 17 på Vaaraan. — Mandag 7. september kl 18 hos fru Evensen, Vikersund. — 24. september kl. 17: Budhistmisjonen på Vaaraan. — Onsdag 16. september kl. 16 hos Marie Diesen Bakkevig.

Gudstjenester

6. september, 15. s. e. tref. *Heggen kirke* kl. 11: Sokneprest Rødberg. Konfirmasjon Vikersundpartiet. Oftring til Ungdomsarbeidet. Kirkebuss. *Nykirke kirke* kl. 11: Res. kap. Nordset. Konfirmasjon Engerpartiet. Oftring. Kirkebuss. *Kløftefoss samfunnshus* kl. 11: Kallkap. Rui.
13. september, 16. s. e. tref. *Snarum kirke* kl. 11: Kallskap. Rui. Misjonsstevne. Kirkebuss fra Hæhre. *Vikersund kapell* kl. 11: Res. kap. Nordset. Nattverd. *Åmot kapell* kl. 11: Sokneprest Rødberg. Nattverd. *Vaaraan* kl. 18: Sokneprest Rødberg.

20. september, 17. s. e. tref. *Heggen kirke* kl. 11: Kretssekr. Landa og sokneprest Rødberg. Oftring til Det Norske Misjonsselskap. Nattverd. Kirkebuss. *Nykirke kirke* kl. 11: Res.kap. Nordset. Nattverd. Kirkebuss. *Snarum kirke* kl. 11: Kallskap. Rui og misjonær Aslaug Borge. Oftring til Det Norske Misjonsselskap. Kirkebuss fra Hæhre. *Vikersund kapell* kl. 17: Kallskapel-lan Rui, misjonær Aslaug Borge og kretssekretær Landa. Festmøte.

27. september, 18. s. e. tref. *Gulsrud kapell* kl. 11: Forstander Heiervang. Oftr. til diakonhemmet. Nattv. *Vestre Spone kapell* kl. 11: Kallskap. Rui. Nattverd. *Ruud kapell* kl. 11: Res. kap. Nordset.

4. oktober, 19. s. e. tref. *Heggen kirke* kl. 11: Kallskap. Rui. Nattverd. Kirkebuss. *Nykirke kirke* kl. 11: Sokneprest Rødberg. Kirkebuss. *Snarum kirke* kl. 11: Res. kap. Nordset. Kirkebuss fra Hæhre.

11. oktober, 20. s. e. tref. *Vikersund kapell* kl. 11: Soknepre. Rødberg. Nattverd. *Åmot kapell* kl. 11: Kallskap. Rui. *Vaaraan* kl. 11: Res. kap. Nordset. Nattverd.

Forandringer i gudstjenestelisten vil bli kunngjort i avisene.

Kontortider

Heggen: Tirsdag og lørdag kl. 10—12. Torsdag kl. 16—18. Telefon 85 70 17. Nykirke: Res. kap. Nordset, Engerha-gen, Åmot. Telefon 85 41 69. Tirsdag og lørdag kl. 10—12. Snarum: Hver onsdag kl. 17—18. Hver lørdag kl. 10—12. Ellers treffes prestene etter avtale.